

من حجاب را دوست دارم...

صفحه ۱

صفحه ۲

صفحه ۴

در مکتب شهدا

اولین ماس کتاب

کشف حجاب از کشف حجاب

مصاحبه با بانوی نویسنده

آن ورآبی‌ها چه می‌پوشند؟

صفحه ۴

صفحه ۵

کشف حجّ «از کشف حجاب»

نگاهی اجمالی به تاریخچه کشف حجاب در ایران: یکی از سیاست‌های فرهنگی رضا خان، تغییر لباس بود که به مرور و طی چند سال دنبال شد. قانون «اتحاد شکل لباس اتباع ایرانی در داخلهٔ مملکت»، ۱۰ دی ۱۳۰۷ ش، در مجلس شورای ملی وقت تصویب شد و بر اساس آن، «به جز برخی از روحانیون، کلیه اتباع ذکور در داخل کشور، مکلف شدند که ملبس به لباس متحداً‌شکل شوند».

صدرالاشراف در خاطرات خود نوشته است: «رضا شاه پس از مسافرت به ترکیه، ضمن اشاره به پیشرفت سریع ترکیه، از رفع حجاب و آزادی زن‌ها صحبت و به آن تشویق می‌کرد».

در تیرماه ۱۳۱۴ و در پی تصویب قانون اجباری شدن استعمال کلاه پهلوی به جای کلاه شاپور، روحانیان مشهد در منزل آیت‌الله اردبیلی جلسه‌ای برگزار کردند تا علیه سیاست‌های رضا شاه اعتراض کنند. آیت‌الله قمی برای گفتگو با رضا شاه به تهران اعزام شد؛ اما پس از ورود به تهران، در حرم حضرت عبدالعظیم(ع)، محصور و منوع الملقات شد. به دنبال این حادثه، روحانیان مشهد در مسجد گوهرشاد، گردآمد و مردم را به اعتراض، فراخواندند. عوامل رژیم نیز این حرکت را به سختی سرکوب کردند.

فرمان کشف حجاب به صورت رسمی، ۱۷ دی ۱۳۱۴ صادر شد. در این روز، در دانش‌سرای مقدماتی با حضور رضا شاه، جشنی برپا شده و همسر و دختران شاه و جمعی از همسران وزیران و کیلان بدون حجاب شرکت داشتند. از این تاریخ، استفاده از چادر یا هر سرپوشی، به جز کلاه‌های اروپایی، ممنوع شد. زنان محجبه حق ورود به خیابان‌ها یا استفاده از وسایل نقلیه را نداشته و کسبه نیز مجاز به فروش اجنس از زنان با حجاب، نبودند.

مأموران انتظامی ضمن تعقیب زنان محجبه، به منزل آن‌ها وارد می‌شدند، صندوق‌های لباس آن‌ها را تفییش کرده و در صورت یافتن چادر، آن را به غنیمت می‌بردند و یا پاره می‌کردند.

قانون کشف حجاب، علاوه بر زنان مسلمان کشور، برای زنان مسلمان خارجی هم که برای زیارت یا سیاحت در ایران بودند؛ مشکلاتی آفرید. چرا که از سوی دولت مقرر شده بود: زنان اتباع خارجی باید به لباس‌های ملی خود یا لباس‌های غربی ملبس شوند و از استعمال چادر اجتناب کنند.

پس از روی کار آمدن محمدرضا، گروهی از زنان، در مخالفت با کشف حجاب، در معابر عمومی با چادر ظاهر شدند. در مهرماه همان سال، سید ابوالقاسم کاشانی طی نامه‌ای به نخست وزیر وقت، خواهان کم کردن فشار بر زنان محجبه شد. سرانجام با مخالفت علماء و مقاومت مردم، قانون کشف حجاب لغو گردید.

پاسخ به یک سوال «چرا اجبار؟!؟»

چرا جمهوری اسلامی، حجاب را اجبار کرده است؟

وظایف حکومت اسلامی در رابطه‌ی با جامعه دو نوع است:

- وظایف مربوط به رفاه مادی

- وظایف مربوط به امور معنوی

دو وظیفه ذیل امور معنوی، بر عهدهٔ حکومت اسلامی است:

- ◀ تعلیم و تربیت و تزکیه‌ی جامعه

- ◀ تأمین آزادی برای افراد جامعه و فراهم سازی

- ◀ زمینه‌های رهایی انسان، از عیوب مخرب،

- ◀ مفسد و متوقف کننده و همه‌ی موافق

- ◀ حرکت و رشد انسان‌ها

چرا با وجود اینکه حجاب در دیگر کشورهای مسلمان اختیاری است؛ در جامعه ما از طرف حکومت، اجباری است؟

در تمامی سیستم‌های حکومتی، دولت می‌تواند نسبت به رفتارهایی که به خودی خود امور شخصی محسوب می‌شوند؛ ولی در یک بازه زمانی و شرایط خاص، آثار اجتماعی مهمی دارند؛ قوانینی وضع کند که دامنه اختیارات فردی را به سود منافع اجتماعی، تنگ‌تر کند. نظری خرید و فروش و مصرف مواد مخدر که ابتدائی جزء امور فردی هستند اما به دلیل عوایق اجتماعی، در بیش تر کشورهای دنیا، ممنوع شده و جرم تلقی می‌شود.

بی‌حجابی نیز اگر چه در ظاهر، یک امر شخصی به نظر می‌رسد ولی به دلیل تبعات و مفاسد اجتماعی ناشی از آن، برای مردان، زنان و خانواده‌ها و نیز با توجه به وقوع آن در بستر جامعه و حریم عمومی، در واقع از امور اجتماعی بوده و از این رو دولت اسلامی حق دارد با ایجاد قوانینی الزامی، از آن جلوگیری کند.

از سویی دیگر هر کسی که اسلام را پذیرفت باید تابع قوانین اسلام نیز باشد و نمی‌تواند بگوید اسلام را قبول دارد؛ اما بعضی دستورات را نه:

**الَّذِينَ يَسْتَمْعُونَ إِلَيْنَا فَيَتَبَعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ
الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُو الْأَلْبَابِ**
(زم ۱۸)

بی‌اعتنایی کشورهای اسلامی به این واجب الهی، نمی‌تواند توجیه کنندهٔ بی‌حجابی باشد، همچنان که در این کشورها، شاهد آزادی بسیاری از ناهنجاری‌ها و مفاسد، فحشا، شرب خمر و دیگر گناهان هستیم که اگر بخواهیم عمل آن‌ها را ملاک قرار دهیم؛ باید در ها را به سوی این آسیب‌ها و زشتی‌های اجتماعی نیز باز کنیم.

منبع: برگرفته از کتب شهید مطهری

با سلام. لطفاً ابتدا خودتون رو معرفی بفرمایید.

نعمیه اسلاملو هستم. پژوهشگر و نویسنده حوزه‌ی عفاف و حجاب و از اعلام می‌کنم که برای براندازی جمهوری اسلامی دو ترا راهکار داریم: ۱- یک مبارزه با ولایت فقیه ۲- مبارزه با حجاب.

چه چیزی باعث گرایش و دغدغه‌ی شما نسبت به امر حجاب شد؟

بحث زن در اندیشه اسلام و انقلاب اسلامی همیشه مظلوم واقع شده است؛ هم در ایران و هم در جهان و نگاه متعالی اسلام به زن، تبیین نشده.

در طول تاریخ زنان مورد ظلم واقع شده اند و علت آن، ۲ ویژگی قدرت حجاب و مدیریت اخلاق و روابط زن و مرد به همان میزان که در بنیان خانواده اهمیت دارد؛ در بنیان اخلاق بالاست.

جذابیت ظاهری بالا در طول تاریخ عامل این بوده که به زن‌ها، به عنوان یک ابزار لذت نگاه شود و امروز همان مشکلات فرهنگی را کنار بگذاریم؛ یک اتفاق، به قول حضرت آقا، تعارف آمیز رخ می‌دهد؛ در قالب شعارهای زیبا و عوام پسندانه. اینجاست که اگر بخواهیم در موضوع زنان کار کنیم؛ به موضوع عفاف و حجاب می‌رسیم.

عفاف و پوشیدگی، یکی از مهمترین عوامل جلوگیری از ظلم به زن است. یعنی تعریفی که دنیای مدرن از زن دارد "جسم زن است". تمام پویش‌ها و کمپین‌های ضد اسلامی و ضد جمهوری اسلامی که توسط زنان انجام می‌شود؛ به دنبال این است که بدن زن را بیشتر به نمایش بگذارند.

حجاب یکی از مهم ترین عواملی است که با مدیریت جذابیت‌های ظاهری زنان در عرصه عمومی و با جلوگیری از نگاه‌های هرزه، باعث می‌شود که هویت واقعی و استعدادهای زن دیده شود.

چقدر پرداختن به موضوع حجاب در شرایط فعلی اولویت دارد؟ آیا بهتر نیست به موضوعات مهم تری مثل معیشت یا اقتصاد پرداخت؟

همان کسانی که امروز سعی دارند تا به ما بقبولاً ند مسئله حجاب، مهم نیست؛ بیش ترین سرمایه گذاری را در حوزه حجاب کردند. شما باید شبکه‌های ضد انقلاب برون مرزی، پویش‌های فضاهای مجازی و

طبق مصوبه‌ی شورای عالی انقلاب فرهنگی متولی اصلی امر حجاب در کشور کیست؟

طبق این مصوبه، تمامی نهادها و سازمان‌ها موظفند که در این راستا، کار کنند.

اساس و انگیزه اصلی شکل گیری حکومت اسلامی و انقلاب اسلامی، مطالبه مردم برای اجرای احکام اجتماعی دین بوده و لا احکام فردی (نمازروزه و...)، در زمان طاغوت هم اجرا می‌شد. شما شعارهای مردم برای شکل گیری انقلاب را نگاه کنید؛ مردم مطالبه، اجرای احکام اسلام داشتند که در زمان طاغوت انجام نمی‌شد. امروزه تقریباً تمام نهادهای خصوصی و دولتی در برابر مسئله حجاب مسئولیت دارند و تمرکز آن نهایتاً، روی وزارت کشور است.

آیا حجاب مانع حضور اجتماعی زن در جامعه است؟

حضور اجتماعی زنان را در قبل و بعد از انقلاب مقایسه کنید. حضور اجتماعی مؤثر زنان در عرصه علم، فرهنگ، سیاست، اقتصاد، هنر، ورزش و ... بیشتر شده و این در حالی است که قبل از انقلاب، تبلیغ بی حجابی می‌شد و بعد از انقلاب تبلیغ حجاب. قبل از انقلاب؛ قانون کشف حجاب وضع می‌شد و بعد از انقلاب وضع قوانینی برای حفظ عفت عمومی. به وضوح می‌بینیم که حجاب، نه تنها مانع برای حضور اجتماعی نیست؛ بلکه باعث گسترش آن هم شده.

وقتی در اصول دین اجباری نیست؛ چرا باید حجاب به عنوان یکی از فروع دین اجباری باشد؟

تولیدات رسانه‌ای را نگاه کنید. دشمنان بعد از انقلاب خیلی متوجه‌تر روی حجاب، کار کردند؛ چون حجاب، پرچم نظام اسلامی و پرچم تفکر اسلامی است. آن‌ها در کنفرانس‌های رسمی اعلام می‌کنند که برای براندازی موسسین مجموعه‌ی فرهنگی خبر معروف به حریم ریحانه.

۱- یک مبارزه با ولايت فقيه

۲- مبارزه با حجاب.

هرچیزی جایگاه خودش را دارد. اهمیت مسئله حجاب به این است در یک مثال ساده، در یک خانواده مشکلات اقتصادی، زندگی را با سختی مواجه می‌کند؛ اما مشکلات اخلاقی بنیان زندگی را از هم می‌پاشد. اهمیت مسئله حجاب و مدیریت اخلاق و روابط زن و مرد به همان میزان که در بنیان خانواده اهمیت دارد؛ در بنیان اخلاق جامعه نیز اهمیت دارد. اما این که مشکلات فرهنگی، منعی برای پرداختن به مشکلات اقتصادی نیست.

آیا حجاب مانع آزادی زن و به نفع مردان است؟

در طول تاریخ، جذابیت ظاهری زن، بهانه‌ای شده برای سوء استفاده و ظلم به زن. حجاب با پنهان کردن این جذابیتها، تعریف انسانی از زن را در جامعه ارائه می‌دهد و باعث می‌شود که توجه‌ها به باطن زن معطوف شود. در واقع بی حجابی، مرد سالاری است. آزادی مردان هرزه است برای بهره برداری بیشتر از زنان.

چرا بسیاری از مسئولین متمایل به آزادی حجاب هستند؟ آیا پای سو استفاده‌ی سیاسی در میان است؟

قطعاً در چالشی که تمدن اسلامی و تمدن رو به افول غربی دارد؛ یکی از حربه‌ها مقابله با جمهوری اسلامی، مبارزه با حیا، عفاف و حجاب است. شما می‌بینید کسانی که می‌خواهند مسئولیتی به عهده بگیرند و الان در

قسمت‌هایی مسئولیت دارند که متمایل به تفکر غربی بوده و برای منافع شخصی و کسب رای بیش تر، مباحثی ضد حجاب می‌گویند.

حجاب

امروزه صنعت پیچیده مد و لباس به سرعت در حال تغییر و تنوع است و مهم ترین مشتریان آن، خانم‌ها هستند و یکی از مسائل مر بوط به این صنعت، حجاب استایل‌ها هستند.

دختران جوان اینستاگرامی، اینفلوئنسرهای مذهبی و حجاب استایل‌هایی که در صفحات خود، مدل‌های مختلف لباس را برای مخاطبان به نمایش می‌گذارند. حتی افرادی که با دغدغه فرهنگی و برای علاقه مند سازی خانم‌ها به حجاب، در این راستا، کار می‌کنند. ویدئوهایی درباره‌ی نحوه بستن شال و روسری، سرت کردن کیف و کفش و ساعت، اکسسوری‌های حجاب و ... که در شبکه‌های اجتماعی دست به دست می‌شوند.

البته که خداوند زیباست و زیبایی را دوست دارد و شیک پوش بودن خانم‌های محجبه نه تنها مورد انتقاد نیست؛ بلکه مورد قبول نیز هست. اما زنگ خطر آن جایی به صدا در می‌آید که می‌بینیم تعریف جدیدی از حجاب در جامعه ایجاد می‌شود.

در حقیقت، در پرتو حجاب، شخصیت زن و مرد مورد تکریم واقع می‌شود و هویت و استعداد‌های انسانی مورد توجه قرار می‌گیرد؛ نه جنبه‌های جسمی و بصری.

نقدی که به این سبک پوشش وارد است جلب توجه، تبلور مددگاری و ظاهر گرایی و نگاه تجاری حجاب استایل‌ها به دین و حجاب است. به قولی این سبک از پوشش حد حجاب را رعایت می‌کند اما محتوای آن را نه.

این نکته را هم باید در نظر گرفت که آراستگی با جلب توجه متفاوت است و بانوی محجبه ضمن رعایت حجاب کامل می‌تواند به عنوان یک بانوی شیک پوش در اجتماع حضور یابد.

فعالان فضای مجازی نیز، ضمن رعایت عفاف و اجتناب، از خودنمایی، می‌توانند از ظرفیت عظیم شبکه‌های اجتماعی برای ترویج حجاب و عفاف یا مدیریت کسب و کار خود استفاده کنند.

معیار وضع قانون برای حکم الهی در جامعه، اصول یا فروع دین بودن آن نیست؛ بلکه فردی یا اجتماعی بودن آن است. مثلاً قانون گذار برای نماز، قانونی وضع نمی‌کند؛ چرا که حکم فردی است و به رابطه‌ی انسان با خدا مربوط است. اما حجاب علاوه بر رابطه‌ی انسان با خدا، در رابطه‌ی انسان با جامعه موثر است.

حجاب یک امر شخصی است یا مربوط به عرصه‌ی عمومی جامعه است؟

پوشش اجتماعی، یک مسئله اجتماعی هست. هر رفتاری که در جامعه انجام شود و روی دیگران تاثیر داشته باشد؛ شخصی نیست. یکی از نشانه‌های این مسئله، کشورهای معتقد به لیرالیسم هستند. کشورهایی که در اوج آزادی بوده و مرزهای اخلاقی را هم رد کرده اند اما برای پوشش اجتماعی شان، قانون مطرح می‌کنند. مانند قوانین پوشش در دانشگاه‌ها و ادارات.

ایا دلیل عقب ماندگی کشورهای اسلامی از جمله ایران، حجاب است؟

اول باید ثابت شود که ایران جزو کشورهای عقب افتاده است. در سال‌های اخیر، این جمله بیشتر شبیه جوک است و ایران در تکنولوژی با کشورهای برتر جهان رقابت می‌کند. اما اساساً چه ارتباطی بین پوشش و عقب افتادگی وجود دارد؟ اگر ارتباط حجاب با پیشرفت در عرصه‌ی سخت افزاری (بحث علم تکنولوژی) محل سوال باشد؛ زنان در تمام عرصه‌ها، بعد از انقلاب و با شرایط حجاب، پیشرفت داشته‌اند. بر اساس آمار رسمی، رشد علمی زنان ایرانی، ۱۱ برابر سرعت جهانی است. اما در حوزه نرم‌افزاری (فرهنگ، خانواده، ارزش‌های اخلاقی)، اتفاقاً حجاب عامل پیشرفت جوامع می‌شود.

به عنوان سوال پایانی، نظرتون رو نسبت به عبارات زیر، در حد یک جمله بفرمایید:

گشت ارشاد: کار فرهنگی در زمینه‌ی حجاب بدون قانون، ابتر است. اما اینکه به بهانه پلیس امنیت اخلاقی، رفتار نامتعارف داشته باشیم؛ این قابل تایید نیست.

آزادی: مظلوم ترین لغت که مورد سوء استفاده‌ی هر کسی قرار می‌گیرد. در همه تاریخ قیودی داشته؛ مهم این است که این قیود را چه کسی تعریف کند. هوای نفس بشر؟ یا خداوند خالق بشر؟

حضور زنان در ورزشگاه: البته که حضور بانوان در ورزشگاه هایی که شان آنها حفظ شود؛ در کشور ما مانع نداده. چهارشنبه سفید: پرتوی ای شکست خورده و خنده دار صدا و سیما: رسانه‌ای برای ترویج فرهنگ الهی و سبک زندگی عفیفانه که متأسفانه، گاها مروج مسائلی غیر از رسالت خود است.

مسیح علیزاده: سر پرشوری دارد ولی این سر پرشور را در خدمت شیطان به کار برد.

اکبر گنجی: معروف به اکبر پونز و درگیر رفتارها افراط و تغییری که در نهایت به عنوان معاند نظام شناسایی شد.

با سپاس از فرصتی که در اختیار ما قرار دادید.

در مکتب «شہدا»

شهید مدافع حرم «مجتبی باباییزاده»:

چه زیباست سیاهی چادر شما،
نمی‌دانم این چه حسی بود که چادر شما به من
می‌داد؛ اما می‌دانم که با دیدن آن امید، قوت قلب
و آبرو می‌گرفتم.
باور کنید چادر شما نعمت است، قدر این نعمت را
بدانید که به برکت مجاهدت حضرت زهراء (س) بدست
آمده است.
امیدوارم که هرگز رنگ سیاه چادر شما کم رنگ و
پریده نشود و خدا نکند که روزی حجاب شما کم
رنگ و کم اهمیت شود.

شهید «یعقوب شرافت»:

خواهاران من!

حجاب را به شما توصیه می‌کنم. مانند عروسک
نباشید؛ این حجاب شما، بزرگترین سلاح شماست.
حتی از بمب‌های اتمی و نوترونی هم [برای دشمن] خطرناک‌تر است؛ پس حجاب تان را حفظ
کنید.

شهید «حسین شعبانی‌پور»:

خواهرم حجاب تو سنگری است که آغشته به خون
من است؛ بدان تفکری که دست من است چادری
است بر سر تو، اگر میل به حفظ اسلام داری چادرت
را حفظ کن...

شهید محمد رضا شیخی:

خواهاران!

جهاد شما، حجاب شماست.

در جامعه امروزی ارزش زن به حجاب و تقوای اوست
نه به بی‌بند باری و بی‌عفتی او.
در جامعه‌ای که هر خیابان و کوچه اش چندین
کشته و زخمی برای اسلام دارد؛ بی‌حجابی و بی‌عفتی
معنایی ندارد.

شهید محمد امیری مورنانی:

حجاب فقط به یک چادر نیست. حجاب، در تمام
حرکات و در تمام جزء جزء اعضای خود داشته
باشد.

. در مورد حجاب سخت تر باشید و با افرادی که
نمی‌توانند حجابی خداپسندانه داشته باشند معاشرت
نکنید.

شهید «داور یسری»:

حجاب، لباس رزم زن مسلمان است که تمام نقشه
های شوم استعمارگران و ابرخون خواران شرق و غرب
را نقش برآب کرده [است] و برنده تراز سلاح
من نوعی خون سرخ می‌باشد؛ سعی کنید
حجاب اسلامی را رعایت کرده، قرآن را یاد
بگیرید و به دیگران بیاموزید.

آن ور آبی ها «چه می‌پوشند»

نگاهی به قوانین پوشش در برترین دانشگاه‌های جهان:

دانشگاه آکسفورد:

- استفاده از لباس باز، بدن نما و مدل‌های افراطی ممنوع است.
- زنان باید دامن تیره یا شلوار و بلوز سفید بپوشند.
- هرگونه آرایش نامتعارف ممنوع است.

- مردان باید ظاهر مناسب و تمیز داشته باشند و از کت و شلوار تیره، پیراهن سفید ساده، کراوات و جوراب استفاده نمایند.

دانشگاه بریستول انگلستان:

- استفاده از شلوارهای لی ممنوع است.

- لباس برای خانم‌ها باید حداقل بدن را از شانه تا زانو بپوشاند.
- استفاده‌ی لباس با علائم، نشان‌ها و تصاویر برجسته ممنوع است.

دانشگاه تگزاس آمریکا:

- ناخن‌ها باید متعارف و مناسب باشند. (از نوک انگشت بیش از نیم اینچ طول نداشته و فاقد لبه تیز باشد.)
- پوشیدن لباس‌های بدن‌نما مجاز نیست.

- آرایش‌های غلیظ و نامتعارف مجاز نمی‌باشند.
پاشنه کفش نباید از سه اینچ بلندتر باشند.
- استفاده از صندل‌های راحتی و دمپایی‌های کتانی مجاز نیست.
- افراد، نباید شلوار تنگ و چسبان بپوشند.
- استفاده از آرایش غلیظ و نامتعارف، ممنوع است.

دانشگاه هاروارد آمریکا:

- شلوار باید بدون پارگی و ضخیم باشد.
- پوشش شلوار جین در همه انواع آن در محوطه دانشگاه ممنوع است.
- استفاده از لباس‌های راحتی و ورزشی ممنوع است مگر در اتاق شخصی.

ماستکت

اب

چند سال قبل، در روزهای خانه نشینی پیشادانشجویی، پستهای یک شبکه‌ی اجتماعی را بالا و پایین می‌کرد که پیامی، چشم‌هایم را بادامی کرد. آن هم از نوع ژاپنی!!

در پیام آمده بود: هر ژاپنی به طور متوسط، سالیانه ۴۷ (۵۸) کتاب می‌خواند. همین یک جمله کافی بود تا رگ آرایی ام، منبسط شود و برای یک بار هم که شده ژاپنی بودن را تجربه کنم. القصه؛ عزم‌رم را جزء کردم و در طول یک سال، چیزی حدود ۶۰ جلد کتاب خواندم. بگذریم که تنها به همان یک سال اکتفا کردم.

اما؛ حتی اگر پای آمار و ارقام به مقدمه‌ی اولین ماستکت باز نشود و از اختلاف چند ریشتی سرانه‌ی مطالعه‌ی چشم بادامی‌ها و چشم‌آبی‌ها و ... با ایرانی‌ها حرف نزنم؛ با نگاهی اجمالی به سبک زندگی مان، جای خالی کتاب و کتاب خوانی را می‌بینیم.

خلاصه، با تسنیمی‌ها دور هم جمع شدیم و فکر‌ها را یک کیسه کردیم و ایده ماستکتاب متولد شد.

ماستکتاب چیز جدیدی نیست و قرار نیست کار عجیب و غریبی انجام دهد و یا تعدادی بالشجو^۲ را تحويل بگیرید و تا تسنیم بعدی دانشجو تحويل بدهد!!

قرار است مثل همه‌ی نشریات و جراید و وبلاگ‌ها و پیج‌های کاملاً معمولی، یک کار کاملاً معمولی انجام شود! آن هم معرفی کتاب. تنها تفاوت ماستکتاب با الباقی معرفی‌های کتاب، تقارن زادروزش با کرونایام است و شاید این تقارن فرصت مناسبی باشد برای مجهر شد به ماسک کتاب برای جلوگیری از ابتلاء ویروس نادانی... .

۱- اختلاف ارقام را بگذارید به پای گیس سفیدی!!

۲- عبارتی مصطلاح بین کسانی که ورزش ۱ را مجازی پاس کرده‌اند.

اولین ماستکت «دختران آفتاب» اب

این روزها که به لطف کلاس‌های مجازی و خانه نشینی، زمان بیشتری را در خانه صرف می‌کنیم؛ شاید فرصت خوبی باشد که زمان‌های از دست رفته گذشته را جبران کنیم و سوال‌های خاک خورده ته ذهنمان را بپرون بکشیم و شروع کنیم به یافتن پاسخ این پرسش‌ها در لابلای کتاب‌ها. اگر طرفدار پروپا قرص بحث‌ها و مناظره‌های موضوع هویت دختران و مسائل زنان در اجتماع هستید و زاویه دید اسلام و جامعه اسلامی به دختران برایتان شبهه برانگیز است؛ کتاب *دختران آفتاب* از آن دسته کتاب‌هایی است که شما را به چالش می‌کشاند و سپس آرام به حل این چالش‌ها می‌پردازد.

ماجرای این کتاب از جایی شروع می‌شود که _مریم

- راوی اصلی، برای فرار از مشکلات خانوادگی، تصمیم می‌گیرد؛ همراه با چند دانشجو به مشهد سفر کند. غافل از اینکه دخترانی که در این سفر با هم همراه شدند؛

کاملاً عقاید و نظریات متفاوتی دارند. در نتیجه، ناخودآگاه در طول این سفر، دختران دانشجو به گفتگو در مورد هویت دخترانه‌ی خود در جامعه (که بی شبهات به گفت‌و‌گوهای امروزی نیست) می‌پردازند.

نقطه قوت این کتاب، پرهیز نکردن از طرح سوالات و شبهات جنجال برانگیز امروزی است؛ در نتیجه در طول بحث‌های دختران دانشجو، سعی نمی‌شود که خواننده را با چند جمله تکراری و خسته کننده‌ای که همیشه می‌شنویم، قانع کنند؛ بلکه کاملاً قضایت را به خواننده می‌سپارد و با طرح موضوعاتی مثل هویت و تاریخ زنان در دیگر جوامع و دیگر ادیان اطلاعات جامعی، در اختیار خواننده قرار می‌دهد.

سیر این کتاب در ابتداء کاملاً داستانی است اما به مرور سوالاتی که برخی از شخصیت‌ها مطرح می‌کنند به حدی جذاب و مورد قبول است که خواننده اطمینان پیدا می‌کند؛ این همان پرسش‌های خاک خورده‌ی ذهنش بوده و حالا آن‌ها را در کتاب پیدا کرده است.

از موضوعاتی که به آن پرداخت شده می‌توان به نگاه اسلام به زن، نقش بانوان در خانواده و جامعه، حجاب، چرایی تفاوت سهم‌الارض بانوان، فرهنگ‌ها و اصطلاحات غلط رایج درباره بانوان ... مطرح می‌شود.

اگر هنوز هم در کوچه پس کوچه‌های ذهن تان، در مقابل سوالاتی مثل مردان برتر از بانوان هستند؛ اسلام زنان را محدود کرده است و یا اینکه امام علیه السلام زنان را دارای عقل کامل نمی‌دانند!! به بن بست می‌خورید؛ این کتاب را به شما پیشنهاد می‌کنم. نویسنده‌گان این کتاب، آقایان بهزاد دانشگر، امیرحسین بانکی پور و محمدرضا رضایتمند هستند که نشر سروش آن را منتشر کرده است و مورد تقریط رهبر معظم انقلاب، قرار گرفته است.

امیدوارم از خواندن این کتاب لذت ببرید.

نشریه فرهنگی، سیاسی و اجتماعی تسنیم،
شماره‌ی ۵۳

صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی محبان
المهدی(عج الله) دانشگاه تربیت دبیر شهری
رجایی

مدیر مسئول: مصطفی خواجه‌ی
سردبیر: زهرا مختاری
صفحه آرایی: فاطمه هدایتی فرد
هیئت تحریریه: فاطمه جلوه، فاطمه سادات باقری، پرسا
حجازی، زهرا مظلومی، زکیه فدایی، حنانه حسن زاده،
ریحانه قنبر زاده و فاطمه شهبازی

ارتباط با ما : @mktab-rajaee